

MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. MST-106-00011

Den 16. januar 2008

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. F og G stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål F

"Vil ministeren oplyse, om ministeren på baggrund af Danmarks Naturfredningsforenings gennemgang af 22 kommunale miljøgodkendelser til landbruget stadig mener, at den nye husdyrlov giver en tilfredsstillende beskyttelse af miljøet?"

Svar

Miljøreguleringen af husdyrbrugene har sammen med stadig forbedrede produktionsmetoder igennem de sidst 20 år sikret en reduktion af miljøbelastningen fra landbruget. Men der er behov for en yderligere indsats over for miljøbelastningen fra husdyrbrug. Blandt andet fordi en række naturtypers og vandområders tålegrænse over for næringsstoffer er overskredet.

Et væsentligt led i denne indsats er husdyrgodkendelsesloven. Lovens fastlagte beskyttelsesniveau, er derfor også blandt andet mål-

rettet netop disse sårbare områder. Loven fastlægger således helt klare krav om den maksimale belastning med nitrat og fosfor til de sårbare natur- og vandområder og til grundvandet.

Desuden er det et hovedformål med loven at få indført den miljømæssigt set mest effektive og avancerede teknologi i produktionerne. Loven stiller således krav om, at der både på de eksisterende og de nye dele af et anlæg skal indføres den bedste tilgængelige teknik, også kaldet BAT.

I loven er det også skrevet langt klarere end tidligere, at kommunerne skal vurdere de landskabelige konsekvenser og stille vilkår i miljøgodkendelserne i forhold til landskabsværdierne. Også på lugtsiden er der i dag et højere beskyttelsesniveau end tidligere.

Vi får altså med husdyrgodkendelsesloven stillet de relevante miljøkrav og indført miljøteknologiske løsninger, når et husdyrbrug etableres, udvides eller ændres. Krav og løsninger, som derefter følges op ved tilsyn.

Det er min klare opfattelse, at husdyrgodkendelsesloven sikrer en høj beskyttelse af natur og miljø.

Lovens beskyttelsesniveau er fastlagt på baggrund af et grundigt fagligt udredningsarbejde. Heri er det dokumenteret, at niveauet i de fleste tilfælde vil være tilstrækkeligt til at sikre miljøet og lever op til kravene i habitat- og vandrammedirektiverne.

Beskyttelsesniveauet gælder indtil vand- og Natura 2000-planerne er på plads. Herefter skal kommunerne miljøgodkende ud fra disse planer. Det udelukker ikke, at kommunerne indtil vi har fået disse planer på plads i konkrete tilfælde må skærpe kravene.

Det er et krav i loven, at kommunerne konkret skal vurdere hver enkelt ansøgning og kan skærpe kravene, hvor det er nødvendigt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis det er nødvendigt af hensyn habitatdirektivet. Lige før jul sidste år udsendte jeg en supplerende vejledning til kommunerne om, hvorledes disse konkrete vurderinger kan foretages.

Danmarks Naturfredningsforenings gennemgang af 22 kommunale miljøgodkendelser har jeg læst med interesse. Jeg vil ikke kommentere de enkelte sager, som foreningen har gennemgået.

Danmarks Naturfredningsforenings gennemgang giver mig ikke anledning til at overveje ændringer i lovgivningen. Lovens rammer er i orden. Hvis foreningen eller andre er uenige i en miljøgodkendelse står det frit for at påklage den til Miljøklagenævnet.

Jeg er enig med foreningen i, at miljøgodkendelserne naturligvis skal være forståelige, så almindelige borgere kan sætte sig ind i de mulige konsekvenser af godkendelsen. Dette vil jeg gerne vende tilbage til i mit svar på det næste spørgsmål.

Spørgsmål G

"Hvilke initiativer vil ministeren tage på baggrund af Danmarks Naturfredningsforenings påvisning af, at miljøbeskyttelsen er blevet svækket af den nye husdyrlov?"

Svar

Jeg vil gerne indledningsvis udtrykke min anerkendelse af, at Danmarks Naturfredningsforening konstruktivt peger på de, udfordringer, der aktuelt er i miljøgodkendelserne.

Jeg har især hæftet mig ved de problemer, foreningen peger på omkring mangelfulde redegørelser og vurderinger, der kan gøre det vanskeligt for borgere og foreninger at se og forstå baggrunden for afgørelserne.

Jeg er meget optaget af, at miljøgodkendelserne er gennemsikkelige for offentligheden, og at offentligheden gennem dem får et godt overblik over deres mulige konsekvenser for miljøet, naboskabet og omgivelserne i det hele taget. Jeg har derfor allerede drøftet det med Kommunernes Landsforening.

Kommunernes Landsforening har over for mig oplyst, at de tager Danmarks Naturfredningsforenings kritik af husdyrgodkendelserne

meget alvorligt, og vil tage en række initiativer til at imødegå problemet med mangelfulde redegørelser.

Kommunernes Landsforening vil også samle de resultater, der opnås på baggrund af deres initiativer, så der så hurtigt som muligt kommer et løft i kvaliteten af redegørelserne. KLS initiativer bliver i øvrigt løbende drøftet og fulgt op i den kreds mellem foreningen, Dansk Landbrug og Miljøstyrelsen, som mødes hver 14. dag.

Samtidig har Dansk Landbrug taget initiativ til at udforme paradigmer for, hvorledes der i en ansøgning kan ske en fyldestgørende beskrivelse af projektet. I første omgang vil de udforme paradigmer for beskrivelsen af BAT og af landskabsvaretagelsen i et projekt. Det vil også kunne hjælpe kommunerne til at give miljøredegørelserne større kvalitet og mere gennemskuelighed, når der ligger en klar og velbeskrevet ansøgning.

Desuden har jeg, som nævnt i mit svar på det foregående spørgsmål, i december 2007 udsendt en supplerende vejledning til kommunerne.

Der har hersket tvivl i flere kommuner om, hvorledes husdyrgodkendelsesloven skal administreres, når det gælder de konkrete vurderinger, som kommunerne skal foretage i de enkelte ansøgninger. Det gælder særligt de konkrete vurderinger i forhold til habitat- og vandrammedirektivet, men også i forhold til varetagelsen af lokale natur- og miljøforhold.

Vejledningen beskriver *hvornår* kommunerne kan tage ekstraordinære hensyn, og *hvordan* disse hensyn kan formuleres.

Vejledningen sikrer, at vi kan fastholde de klare retningslinjer for beskyttelsesniveauerne i husdyrgodkendelsesloven, samtidig med at kommunernes ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag, kan stille eventuelle yderligere nødvendige vilkår på grund af forpligtelserne i habitat- og vandrammedirektivet. Der er ikke tale om noget nyt krav. Det har hele tiden ligget til grund for husdyrgodkendelsesloven. Men der har som nævnt været tvivl i kommunerne om, hvorledes disse konkrete vurderinger kunne foretages.

Jeg håber og tror den supplerende vejledning vil kunne bidrage til at fremme kvaliteten af miljøgodkendelserne.

Der er således allerede taget en lang række initiativer. For alle disse initiativer har jeg bedt om løbende at blive orienteret om fremgangen i dem. Jeg vil løbende orientere forligskredsen om dette, så der kan tages yderligere initiativer, hvis der skulle vise sig at være behov for det.

Endelig har jeg bedt om, at der på de kommende møder om status for miljøgodkendelserne, som de statslige miljøcentre skal afholde i februar måned i år med samtlige kommuner, sker en grundig drøftelse af miljøgodkendelsernes kvalitet.

Jeg er overbevist om, at kommunerne efter et år med opstart og overvejelser om håndtering af den nye lov vil magte at løfte opgaven og udforme miljøgodkendelser med klare og forståelige miljøredegørelser.